

Projekt

z dnia 4 marca 2021 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W PLESZEWIE**

z dnia 2021 r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 - 2025

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zmianami) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami), Rada Miejska w Pleszewie uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 - 2025, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Pleszew.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

do uchwały Nr Rady Miejskiej w Pleszewie z dnia

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami) do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 - 2025 ma na celu zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie i zmniejszenie skali tego zjawiska na terenie Miasta i Gminy Pleszew.

Program uwzględnia zadania Gminy w ramach realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jest również narzędziem przeciwdziałania różnym formom przemocy i wspierania ofiar przemocy.

W związku z powyższym, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Z-ca Burmistrza

mgr Izabela Świątek

DYREKTOR

Id: A2FE02C9-F46E-45F3-B06C-E6B141861876. projekt

mgr Justyna Zając

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 – 2025

Opracowanie:

1. Justyna Zawieja – dyrektor Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pleszewie
2. Magdalena Kaczmarek – specjalista pracy socjalnej MGOPS
3. Marlena Kopaczewska – kierownik sekcji do spraw pracy socjalnej MGOPS
4. Grażyna Kulon – specjalista pracy socjalnej MGOPS
5. Sławomir Kupczyk – starszy pracownik socjalny MGOPS

Pleszew, marzec 2021 r.

SPIS TREŚCI:

I.	Wstęp	3
II.	Podstawa prawna	4
	2.1. Aspekty prawne Programu	4
	2.2. Zadania gminy wynikające z prawa	4
III.	Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie	4
	3.1. Definicja	4
	3.2. Ofiara przemocy w rodzinie	5
	3.3. Rodzaje przemocy	5
	3.4. Cykl przemocy	6
IV.	Profilaktyka	7
V.	Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w Mieście i Gminie Pleszew	8
	5.1. Diagnoza w oparciu o dane	8
	5.2. Stosunek mieszkańców do zjawiska przemocy	11
	5.3. Działania pomocowe jako odpowiedź na przyczyny przemocy w rodzinie	13
	5.4. Zasoby instytucjonalne umożliwiające realizację Programu	19
VI.	Analiza SWOT	20
VII.	Cele i działania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie	22
	7.1. Cel 1: Tworzenie systemu interwencyjnego i wsparcia członków rodziny doświadczających przemocy od osób bliskich	23
	7.2. Cel 2: Rozwijanie wrażliwości społecznej, której celem jest identyfikacja przejawów przemocy w rodzinie oraz sposobów pomocy jej ofiarom	23
	7.3. Cel 3: Wykorzystanie zasobów pomocowych służby zdrowia i instytucji oświatowych Miasta i Gminy Pleszew w celu objęcia rodzin dysfunkcyjnych wsparciem psychologicznym i prawnym	24
VIII.	Adresaci Programu	26
IX.	Oczekiwane efekty Programu	26
X.	Monitoring i sprawozdawczość	26
XI.	Finansowanie Programu	27

I. Wstęp

Przemoc w rodzinie to dramat, który rozgrywa się za zamkniętymi drzwiami. W czterech ścianach dopelnia się tragedia, której ślady obserwowane są w zaciszu gabinetów, w szkole, w przedszkolu, na ulicy. Jest niestety zjawiskiem powszechnym. Choć prawo jasno stoi po stronie ofiar często przez to, że jej przejawy są niedostrzegane, stanowi poważne zagrożenie społeczne. Narażone na nią są zwłaszcza dzieci, osoby niepełnosprawne i starsze, których możliwość obrony jest ograniczona. Dlatego też ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wskazuje na gminę oraz instytucje jej podległe jako podmioty w szczególności sposób odpowiedzialne za dostrzeganie jej przejawów i budowanie strategii, która pozwoli na jej przeciwdziałanie. Nakłada obowiązek podejmowania odpowiednich, jasno sprecyzowanych przez prawo kroków, których celem jest obrona słabszych przed agresją najbliższych. Należy pamiętać, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem, ściganym z urzędu. To znaczy, że jej ofiara nie musi wyrazić woli wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”.

Zadaniem Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 – 2025 jest zwrócenie szczególnej uwagi mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew na zjawisko przemocy w rodzinie. Istotne znaczenie mają wszelkie działania nie tylko uświadamiające problem, ale także zapobiegające jego występowaniu poprzez promowanie wartości rodzinnych, szeroką edukację w zakresie skutków każdego rodzaju przemocy i zachęcanie do stylu życia bez przemocy, w każdej dziedzinie funkcjonowania społecznego.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zobowiązuje jednostki samorządu terytorialnego do opracowania i wdrażania lokalnych programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Istotnym elementem Programu jest koordynacja działań podejmowanych przez Miasto i Gminę Pleszew na rzecz osób doświadczających przemocy oraz sprawców przemocy. Podstawę Programu stanowi podejście interdyscyplinarne, zgodnie z którym wszelkie działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów z różnych dziedzin, będących przedstawicielami różnych instytucji i organizacji.

Obowiązek ten podobnie jak idea całej ustawy wynika z potrzeby zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz inicjowania i wspierania działań polegających na podnoszeniu świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie oraz zapewnienie profesjonalnej pomocy interwencyjnej i terapeutycznej zarówno stosującym przemoc, jak i osobom doświadczającym przemocy.

Na podstawie zapisów Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie planowane działania będą miały charakter:

- uprzedzający: diagnozowanie, informowanie, edukacja, profilaktyka;
- interwencyjny: opieka i terapia,
- wspierający: poradnictwo, terapia i inne,
- korekcyjno – edukacyjny.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 – 2025 wskazuje cele, założenia i adresatów działań, wymienia wskaźniki ewaluacji, realizatorów i przewidywane efekty.

II. Podstawa prawna

2.1. Aspekty prawne programu:

Podstawę prawną opracowania i przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 – 2025 stanowi przede wszystkim:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami),
- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 ze zmianami),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 r., Nr 209, poz. 1245).

2.1. Zadania gminy wynikające z prawa

Zgodnie z zapisem w art. 6, ust. 2 pkt 1 – 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami) do zadań własnych gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

III. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie

3.1. Definicja

Przemoc w rodzinie to zamierzone oraz wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkom rodziny, naruszające ich prawa i dobra osobiste. Powoduje ono cierpienie i szkody na zdrowiu fizycznym lub/i psychicznym. Narusza: nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną prawa i dobra osobiste oraz godność osób nią dotkniętych.

Najczęściej mamy do czynienia z dwiema odmianami przemocy:

- *przemocą gorącą*, która charakteryzuje się gwałtownym wybuchem tłumionych uczuć złości, frustracji, wściekłości, powodującym agresywne zachowania. Często przyczyny tych trudnych uczuć sprawcy

tkwią zupełnie gdzie indziej, np. powodują je konflikty w pracy. Sprawca nie mogąc sobie z nimi poradzić, odreagowuje je na członkach rodziny. Wie, że może sobie na takie zachowanie pozwolić,

- *przemocą chłodną*, która w przeciwieństwie do poprzedniej nie przejawia się występowaniem tak gwałtownych emocji i agresywnych zachowań. Wydaje się, że sprawca jest spokojniejszy bądź bardziej się kontroluje. Przemoc chłodna przyjmuje nieraz postać bardzo rygorystycznego stylu wychowania czy też autorytarnego traktowania dorosłych członków rodziny. Sprawca jest przekonany o słuszności swoich czynów, zawsze znajdzie dla nich usprawiedliwienie.

Pojęcie przemocy zawiera cztery podstawowe kryteria, na podstawie których najczęściej rozpoznaje się przemoc w rodzinie. Są to:

- *intencjonalność* – działania sprawcy nie są przypadkowe. Intencjonalność nie musi oznaczać celowego krzywdzenia ofiary i zadawania jej bólu. Sprawca przemocy dąży do uzyskania pełnej kontroli, władzy nad osobą doznającą przemocy, do jej bezwzględnego posłuszeństwa,
- *dysproporcja siły* – nie chodzi tu jedynie o różnicę sił fizycznych, ale także przewagę związaną z pozycją społeczną, odpornością psychiczną, statusem materialnym, itp.,
- *naruszanie godności i praw* – sprawca przemocy narusza godność ofiary, poniża ją, ośmiesza, pozbawia wszelkich praw,
- *powodowanie cierpienia i szkód* – ofiary przemocy doznają zarówno szkód fizycznych, jak i psychicznych. W wyniku wieloletniej przemocy mogą dojść do przekonania, że zasługują na takie traktowanie.

Przemoc w rodzinie to intencjonalne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę sił przeciw członkowi rodziny i dotyczy różnych sfer życia człowieka.

3.2. Ofiara przemocy w rodzinie

Ofiarami przemocy statystycznie najczęściej padają kobiety i dzieci do lat trzynastu. Często są nimi również osoby niepełnosprawne, głównie intelektualnie oraz osoby starsze. Trzeba pamiętać, że niewielki procent mężczyzn ujawnianych w statystykach jako ofiary przemocy może wynikać z uprzedzeń społecznych. Nakazują one szczególne ukrywanie tego zjawiska jako wstydlivego i niegodnego mężczyzny. Jednocześnie należy pamiętać, że często można się spotykać ze stanowiskiem, że jeżeli przemoc dotyczy jedynie dorosłych członków rodziny, jest zjawiskiem dla dziecka obojętnym. Tymczasem rozgrywające w jego obecności zdarzenia są dla dziecka wyjątkowo traumatyczne i determinują jego rozwój psychofizyczny i społeczny. Są przejawem stosowanej wobec niego przemocy psychicznej.

3.3. Rodzaje przemocy

Przemoc fizyczna jest celowym zadawaniem bólu poprzez bicie, kopanie, szturchanie, popychanie, gryzienie, umyślne parzenie, potrząsanie, plucie.

Przemoc psychiczna choć często uznawana za mniej szkodliwą od agresji fizycznej to w rzeczywistości jest od niej bardziej traumatyczna. Jednocześnie pomimo pozostawiania bolesnych śladów na psychice jest

trudniejsza do udowodnienia. Jej przejawem są powtarzające się zachowania, które polegają na: poniżaniu, upokarzaniu, ośmieszaniu, wywieraniu presji psychicznej, manipulowaniu w celu osiągnięcia konkretnych korzyści, szantażowaniu, wzbudzaniu poczucia winy, stawianiu nadmiernych wymagań i oczekiwań, którym osoba dręczona nie jest w stanie sprostać. To także wciąganie dziecka w konflikty dorosłych, czy też brak wsparcia i zainteresowania dzieckiem i jego sprawami.

Przemoc ekonomiczna to przemoc, w której sprawca używa pieniędzy albo innych wartości materialnych do zaspokojenia swojej potrzeby władzy i kontroli. Jej przejawem jest zabieranie zarobionych pieniędzy, odmawianie możliwości pracy, brak zaspakajania potrzeb materialnych, kontrola wydawania pieniędzy.

Przemoc seksualna ma dwojaki charakter. Wobec osób dorosłych, jest to każde zachowanie o charakterze seksualnym, na które partner nie wyrazi świadomej zgody. Wobec dziecka do lat piętnastu, to każde zachowanie dorosłego, kierowane do dziecka, które ma na celu przyniesienie osobie dorosłej, satysfakcji seksualnej. Może ono mieć charakter kontaktu fizycznego, ale niekoniecznie. Tak więc zarówno, dotykanie miejsc intymnych, pieszczoty, odbywanie stosunku seksualnego z dzieckiem do lat piętnastu, jak również wspólne oglądanie treści pornograficznych, przyzwalanie na obserwowanie odbywanych przez dorosłych stosunków seksualnych, rozmowy z dzieckiem o obscenicznych treściach, są przejawem wykorzystywania seksualnego. Trzeba podkreślić, że każda aktywność seksualna dorosłego z dzieckiem jest traktowana jako nadużycie i jest czynem karalnym.

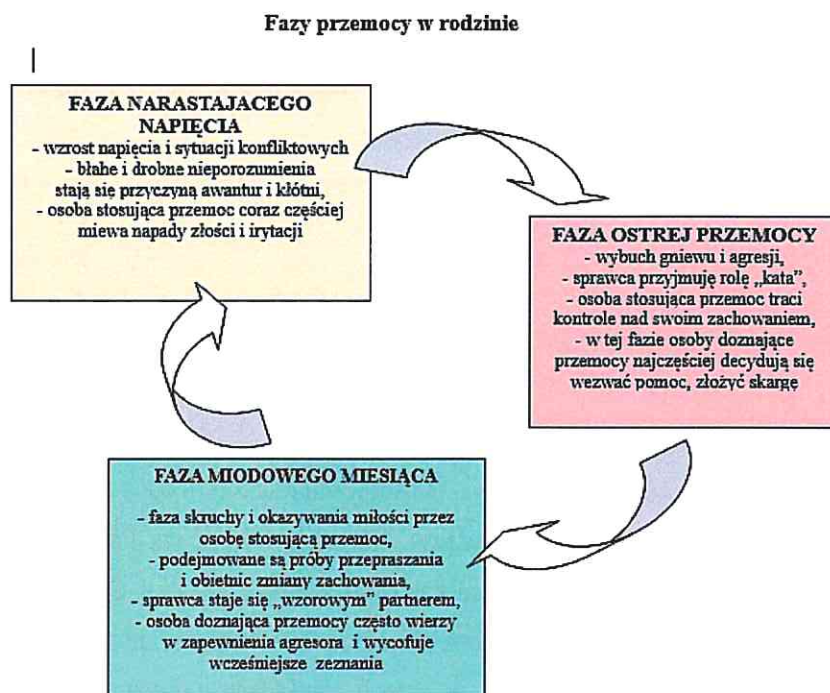
Zaniedbywanie to brak zaspokajania podstawowych potrzeb egzystencjalnych oraz świadome nieudzielanie pomocy w sytuacjach trudnych. Przejawia się w niedostarczaniu odpowiedniej ilości pożywienia, braku dbałości o higienę, braku zapewnienia odpowiedniego ubioru oraz dbałości o zdrowie i bezpieczeństwo zależnej od siebie osoby.

Zauważyć należy zwiększenie występowania zjawiska przemocy poza rodziną. Do zachowań agresywnych dochodzi w grupach rówieśniczych, w placówkach oświatowych, w kręgach rozwijania zainteresowań, w miejscach publicznych, w Internecie, w środkach masowego przekazu.

3.4. Cykl przemocy

Cykl przemocy to charakterystyczny, powtarzalny przebieg zachowań osób stosujących przemoc wobec swoich bliskich. Naprzemienne trzy fazy następują po sobie. Są one charakterystyczne zwłaszcza w pierwszym okresie związku i mogą powtarzać się nawet przez wiele lat. Zazwyczaj początkowo, faza miodowego miesiąca, trwa długo i daje ofierze przemocy złudzenie poczucia bycia kochanym. Z biegiem lat, czas jej trwania znacznie się skraca i przyjmuje charakter bólu, cierpienia. Z czasem faza ta zanika całkowicie, wypierana przez fazę narastającego napięcia oraz jego rozładowania.

Rys. nr 1. Cykl przemocy w rodzinie – fazy.

Źródło: Opracowanie PCPR w Dąbrowie Górniczej.

IV. Profilaktyka

Współcześnie profilaktyka rozumiana jest jako strategia podejmowanych działań, których celem jest zmniejszenie występowania niepożądanych zachowań. Najskuteczniejsze są oddziaływania całościowe, dobrze osadzone w kontekście społecznym, u których podstaw znajduje się interdyscyplinarne podejście do problemów rodziny. Wpisane w nowoczesną profilaktykę działania mają charakter uprzedzający. Niwelują przyczyny zachowań dysfunkcyjnych, a tym samym poprawiają funkcjonowanie rodziny i zmniejszają ryzyko wystąpienia w niej przemocy. Działania profilaktyczne są realizowane na trzech poziomach:

- a) **profilaktyka pierwszorzędowa**, inaczej uniwersalna, skierowana jest do ogółu społeczności. Składają się na nią działania, których celem jest przede wszystkim:
 - poprawa funkcjonowania rodziny oraz bezpieczeństwa zarówno fizycznego, jak i psychicznego jej członków,
 - upowszechnienie wiedzy na temat zjawiska przemocy, jej przejawów, czynników pokrewnych, które mogą inicjować zdarzenia o charakterze przemocowym,
 - form oraz możliwości wsparcia na terenie gminy w sytuacji doznawanej przemocy,
- b) **profilaktyka drugorzędowa**, nazywana inaczej selektywną, adresowana jest do grup zwiększonego ryzyka. Celem jej działań jest ograniczenie występowania zachowań dysfunkcyjnych, czasu ich trwania

oraz umożliwienie członkom rodziny, wycofania się z zachowań ryzykowanych, które mogą prowadzić do przemocy,

- c) **profilaktyka trzeciorzędowa**, wskazująca, adresowana jest do rodzin, w których występuje zjawisko nasilonej przemocy. Ma ona na celu przerwanie nieakceptowanych zachowań oraz umożliwienie powrotu do prawidłowego funkcjonowania w rodzinie.

V. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w Mieście i Gminie Pleszew

5.1. Diagnoza w oparciu o dane

Diagnozy przemocy dokonano w oparciu o materiały statystyczne – dane uzyskane z Urzędu Miasta i Gminy w Pleszewie, Sądu Rejonowego w Pleszewie, Komendy Powiatowej Policji w Pleszewie, Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Pleszewie, placówek oświatowych z terenu Miasta i Gminy Pleszew. W miesiącu wrześniu 2020 r. przeprowadzono badanie ankietowe wśród 20 członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie, które dotyczyło obszaru oceny w trzech aspektach: oceny przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie świadomości społecznej zjawiska przemocy w rodzinie, oceny poziomu własnej wiedzy i kwalifikacji zawodowych, oceny uznania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w środowisku pracy wśród przełożonych i współpracowników. Ponadto w miesiącu październiku 2020 r. przeprowadzono badania ankietowe na grupie badawczej 37 osób – z grupy klientów Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pleszewie. Ankieta dotyczyła trzech obszarów: świadomości społecznej zjawiska przemocy, orientacji na temat działalności Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie oraz wiedzy na temat instytucji zajmujących się przemocą w rodzinie. Łącznie uzyskano dane od 57 osób, zebrano je w sposób anonimowy.

Przeanalizowano także dane na podstawie raportów z Lokalnego Punktu Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przystępstwem w Pleszewie w obszarze rodzajów przemocy, problemów korelujących z przemocą, skutków przemocy oraz form wsparcia. Postawą do opracowania Programu stały się również dane będące w posiadaniu Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie, które zaprezentowano poniżej:

Tabela Nr 1. Zestawienie „Niebieskich Kart” wg miejscowości w roku 2020 – wpływ wg rejestru.

Miejscowość/ulica	Ilość Niebieskich Kart – Procedura
Bronów	2
Brzezie	5
Dobra Nadzieja	2
Józefina	1
Kotarby	2
Kowalew	3
Kuczków	2

Lenartowice	2
Nowa Wieś	6
Pleszew	66
Sowina	1
Suchorzew	3
Taczanów Drugi	1
Zawidowice	1
razem	97

Źródło: Opracowanie własne – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie.

Tabela Nr 2. Zestawienie danych przemocowych w Mieście i Gminie Pleszew w latach 2017 – 2020.

Rok	Ilość założonych „Niebieskich Kart”	Ilość interwencji domowych	Ilość zatrzymań do wytrzeźwienia	Ilość powołanych nadzorów kuratorskich
2017	44	304	19	11
2018	51	338	26	15
2019	80	411	50	21
2020	97	380	52	24

Źródło: Opracowanie własne – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie na podstawie uzyskanych danych statystycznych.

Dane dotyczące przemocy w rodzinie wskazują na fakt, że z roku na rok liczba interwencji wzrasta. Wzrost ilości założonych „Niebieskich Kart” z pewnością jest również efektem sytuacji epidemicznej, która dotknęła Polskę w roku 2020. Jednakże dane statystyczne wskazują wyraźnie, że jedną z najważniejszych przyczyn występowania przemocy jest nadużywanie alkoholu i innych środków odurzających. Sytuacja ta dotyka często i osób nieletnich, o czym świadczy m.in. liczba nadzorów kuratorskich. Przejawy przemocy w stosunku do osób nieletnich świadczą o brutalizacji i demoralizacji zachowań zarówno w rodzinie, jak i wśród rówieśników. Każde niepokojące sygnały i zachowania wymagają szczególnej uwagi i reakcji wielu osób, instytucji i/lub organizacji, a przede wszystkim członków rodziny. Brak jakiegokolwiek reakcji spowoduje skutki długotrwałej dewastacji psychicznej, najbardziej widocznej w późniejszym okresie życia.

Tabela Nr 3. Dane KPP Pleszew dotyczące zjawiska przemocy w Mieście i Gminie Pleszew w latach 2017 – 2020.

Rok		Ilość interwencji domowych w związku z występowaniem przemocy		Ilość zatrzymań w związku z występowaniem przemocy w rodzinie pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających		Ilość wniosków skierowanych do Prokuratury Rejonowej z art. 207 k.k.					
		ogółem	z udziałem nieletnich	do wytrzeźwienia	zatrzymani	Postępowania sprawdzające			Postępowania przygotowawcze		
						ogółem	odmowa wszczęcia	przekształcenie w postępowanie przygotowawcze	ogółem	umorzenie	akt oskarżenia
2017	Miasto	217	Brak możliwości wskazania ilości nieletnich w ilości interwencji domowych	19	1	9	7	2	7	4	3
	Gmina	87									
2018	Miasto	222		26	-	17	13	4	6	13	4
	Gmina	116									
2019	Miasto	274		50	-	22	7	15	16	7	9
	Gmina	137									
2020	Miasto	266		52	6	14	9	5	12	3	9
	Gmina	114									

Źródło: Komenda Powiatowa Policji w Pleszewie – Naczelnik Wydziału Prewencji, kom. Mariusz Michalczak.

Z danych wynika, że na terenie Miasta i Gminy Pleszew w roku 2020 doszło do 380 interwencji domowych w związku z występowaniem przemocy. Porównując te dane z liczbą założonych „Niebieskich Kart” – 97 sztuk, można zakładać, że podczas co czwartej interwencji korzysta się z narzędzia jakim jest formularz „Niebieskiej Karty”. Formularz ten trafia do przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie celem wszczęcia procedury. Niepokojącym faktem jest, że co 7. osoba będąca pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających została zatrzymana do wytrzeźwienia. Wskazuje to na potrzebę włączenia skuteczniejszych działań w obszarze i realizacji celów Programu.

Tabela Nr 4. Zestawienie danych dotyczących „Niebieskich Kart” w latach 2017 – 2020.

Dane	2017	2018	2019	2020
Liczba założonych „Niebieskich Kart – A”	71	59	80	97
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – A” przez funkcjonariuszy policji	68	53	78	94

Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – A” przez pracowników socjalnych wszczynających procedurę	3	3	2	1
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – A” przez pracowników placówek oświatowych	0	0	0	0
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – A” przez pracowników Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Pleszewie	0	3	0	2
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – A” przez przedstawicieli służby zdrowia	0	0	0	0
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – C” przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego/grupy robocze	15	15	15	35
Liczba sporządzonych formularzy „Niebieskich Kart – D” przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego / grupy robocze	14	17	10	20
Liczba grup roboczych	57	94	119	98
Ilość założonych „Niebieskich Kart”, w których zaznaczono przyczynę występowanie nadużywania alkoholu	62	42	68	75
Ilość osób, które zgłosiły się do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	13	12	14	7
Ilość założonych „Niebieskich Kart”, w których świadkami przemocy były dzieci	27	11	31	48
Liczba rodzin, którym z powodu przemocy w rodzinie przyznano pomoc finansową art.7 pkt.7 ustawy o pomocy społecznej	3	6	14	7
Liczba rodzin, która skorzystała z pracy socjalnej	3	6	14	5
Liczba osób, która skorzystała z pomocy mediatora (ustanowienie kontaktów z dzieckiem, podział władzy rodzicielskiej, ustalenie wysokości alimentów)	0	0	3	7
Liczba rodzin, które skorzystały z porady prawnej (alimenty, rozwód, ustanowienie kontaktów z dziećmi)	9	0	15	37
Liczba osób, która złożyła wniosek o udzielenie wsparcia do Lokalnego Punktu Pomocy Osobom Pokrzywdzonych Przepęstwem w związku z przemocą w rodzinie	0	0	9	17
Liczba rodzin (kobieta + dzieci) umieszczona w Specjalistycznym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Zdunach	0	1	0	0
Ilość wysłanych pism do Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Pleszewie, w związku z objęciem nadzoru kuratorskim z powodu problemów opiekuńczo-wychowawczych, w tym ograniczenie władzy rodzicielskiej	11	15	21	16
Ilość sprawców/ofiar przemocy skierowanych do Ośrodka Interwencji Kryzysowej	63	49	71	86
Ilość rodzin, w których jest przyznany asystent rodziny z powodu występującej przemocy	6	8	11	13
Liczba zakończonych procedur „Niebieskich Kart”	37	26	39	27

Źródło: Opracowanie własne – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie.

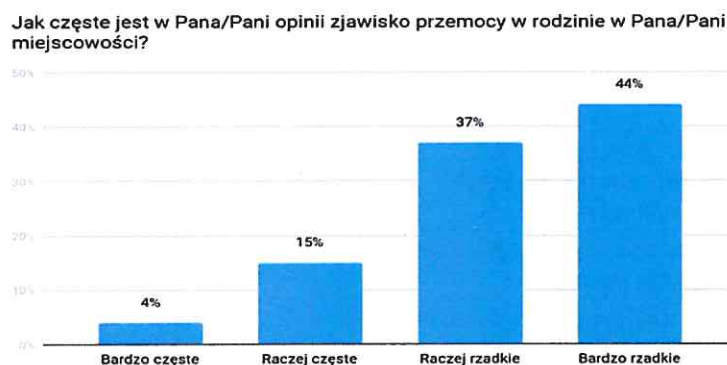
5.2. Stosunek mieszkańców do zjawiska przemocy

Aby określić rozmiar problemu przemocy w rodzinie, który występuje w Mieście i Gminie Pleszew, istotne jest prześledzenie danych, które świadczą o poglądach mieszkańców na temat zjawiska przemocy, wiedzy na temat jej przejawów oraz dostępnych sposobów radzenia sobie w sytuacji doświadczania aktów agresji ze strony bliskich sobie osób. Opinia mieszkańców dotycząca częstotliwości występowania aktów przemocy

świadczą o tym, że często sytuacja ta jest ukrywana i zatajana. Przyczyn takiego zachowania jest wiele, od obawy (nawet utraty życia) przed agresorem, strachem przed samodzielnym życiem (nieporadność życiowa, skrajnie niska samoocena) do poczucia wstydu, że przemoc dotknęła akurat osobę np. z wysoką pozycją społeczną i zawodową. Zwalczanie przemocy w rodzinie jest sytuacją niezwykle skomplikowaną, gdyż dotyczy osób będących w bliskiej relacji. Jednym ze skutecznych sposobów zwalczania takiej przemocy jest zakaz zbliżania się do ofiary.

Istotnym działaniem w walce z przemocą jest upowszechnienie wiedzy wśród mieszkańców o zjawiskach przemocy, o zjawiskach pokrewnych i wywołujących przemoc, a także o formach wsparcia udzielanych w bezpośrednim środowisku przemocowym, czyli na terenie Miasta i Gminy Pleszew i zasadach jego udzielania.

Wykres Nr 1. Opinia na temat częstotliwości występowania zjawiska przemocy.

Źródło: Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie - opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej ankiety.

Wykres Nr 2. Opinia na temat rozwiązań sytuacji ze zjawiskiem przemocy.

Źródło: Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie - opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej ankiety.

Stanowcza większość osób pytanych o zjawisko przemocy w rodzinie, twierdzi że jest ono rzadkie bądź bardzo rzadkie. Jednak prawie ¼ mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew, deklaruje że doznała, a często nadal doznaje, przemocy ze strony osoby bliskiej. Może to świadczyć o tym, że pomimo, iż zjawisko przemocy w rodzinie dotyczy znacznej części społeczności, to jest ono niedostrzegane lub wręcz ignorowane przez pozostałą część mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew.

Tabela Nr 5. Deklaracje mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew dotyczące przemocy.

Twierdzenia	Zdecydowanie zgadzam się	Raczej zgadzam się	Raczej nie zgadzam się	Zdecydowanie nie zgadzam się
Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa	7%	36%	39%	18%
Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek	3%	27%	34%	36%
Stosowanie kar fizycznych powinno być zakazane prawem	30%	27%	36%	7%
Kary fizyczne hartują dziecko i pozwalają mu lepiej radzić sobie w przyszłości	6%	19%	49%	26%
Łagodne kary fizyczne nie są przemocą w rodzinie	6%	23%	50%	21%
Bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców	23%	29%	35%	13%

Źródło: Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie – opracowanie własne na podstawie narzędzia – kwestionariusz planu pracy grup roboczych.

Część mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew, dopuszcza stosowanie kar cielesnych wobec dzieci, uznaje również za zasadne budowanie swojego autorytetu w oparciu o poczucie strachu przed dorosłym. Ugruntowanie fałszywych poglądów może być przyczyną ignorowania przejawów przemocy, nie tylko w stosunku do dzieci, ale również w stosunku do pozostałych członków rodziny. Dlatego też konieczne jest podniesienie świadomości mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew na temat przemocy, co stopniowo wpłynie na uznanie jej przejawów za niedopuszczalne.

5.3. Działania pomocowe jako odpowiedź na przyczyny przemocy w rodzinie

Ważnym czynnikiem przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest podejmowanie natychmiastowych kroków, których celem jest przerwanie niepożądanego zjawiska. Nieuchronność kary, którą musi ponieść sprawca jest czynnikiem, który ogranicza nie tylko przemoc w danym przypadku, ale jest również przestrogą dla innych osób, które stosują przemoc wobec swoich bliskich. Działa również jako przykład dla osób będących ofiarami przemocy. Skłania je do podjęcia działań, mających na celu przerwanie trudnej sytuacji. Większość osób, które doświadczyło przemocy fizycznej i/lub psychicznej od członków rodziny, nie szukało pomocy. Na podstawie wyników badań można sądzić, że powodem takiego stanu rzeczy jest brak dostrzegania zjawiska

przemocy w rodzinie lub wręcz przyzwalania na jego istnienie przez niektóre grupy zawodowe, które z racji wykonywanych działań służbowych nie podejmują interwencji. Można tym tłumaczyć niepokojący fakt, rokrocznie wzrastającego odsetka rodzin, w których występuje problem przemocy.

Ofiarami przemocy, są przeważnie kobiety. Chociaż można sądzić, że liczba wskazywanych w statystykach mężczyzn jest zaniżona. Niepokojący jest powtarzający się w kolejnych latach, wskaźnik osób, które są sprawcami przemocy. Może on świadczyć o tym, że niezmiennie są to te same osoby, a co za tym idzie problem we wskazanych w wykazie rodzinach pozostaje na niezmiennym poziomie, pomimo upływu lat. Niebezpiecznym również zjawiskiem, które dotyczy dzieci, jest stale wzrastająca ich liczba podczas prowadzonych przez organy ścigania interwencji. Uczestnicząc w takich zdarzeniach są one pośrednio również ofiarami przemocy. Jak dowodzą badania oraz praktyka, bycie przez dziecko, świadkiem przemocy stosowanej przez dorosłych wobec siebie, w znaczny sposób wpływa na ich rozwój psychospołeczny. Jest czynnikiem determinującym przejmowanie nieakceptowanych wzorców zachowań i stanowi przyczynek do uzależnień oraz podejmowania zachowań ryzykownych.

Wykres Nr 3. Przyczyny agresji w rodzinie.

Źródło: Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie – opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej ankiety.

Większość mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew uważa, że powodem przemocy w rodzinie jest przede wszystkim brak umiejętności radzenia sobie z problemami, brak wsparcia oraz stres i uzależnienia. Tymczasem oferowana pomoc dla rodzin, w których występuje zjawisko przemocy skupia się przede wszystkim na wsparciu socjalnym. Biorąc pod uwagę wskazania mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew, aby w ich poczuciu, pomoc była skuteczna i przynosiła oczekiwane efekty, w postaci przerwania niepożądanego zjawiska, konieczne jest przede wszystkim rozbudowanie wsparcia psychologicznego i prawnego. Musi być ono kierowane zarówno do sprawcy czynów o charakterze przemocowym, jak i do jego ofiary.

Działania pomocowe mają swoje ograniczenia. Wprowadzone podczas kwarantanny ograniczenia i procedury postępowania, z jednej strony, w znacznym stopniu utrudniły profesjonalistom pracy socjalnej podejmowanie działań pomocowych na dotychczasowych zasadach. Z drugiej natomiast stały się pretekstem do wprowadzenia nowych rozwiązań, bardziej dostosowanych do potrzeb osób poszukujących wsparcia. Można powiedzieć, że COVID-19 uruchomił wśród pracowników służb pomocowych dodatkowe zasoby jednostkowe i społeczne, dzięki którym liczne inicjatywy stały się w ogóle możliwe. Motywacje osób biorących udział w wydarzeniach (samo)pomocowych były różnorodne: wynikały zarówno z potrzeby serca, jak też solidarności względem słabszych i potrzebujących; aż po gotowość wspierania w rozwiązywaniu codziennych trudności oraz złożonych problemów. W wymiarze formalnym taka aktywność pracowników służb pomocowych stanowiła dopełnienie zintegrowanej polityki państwa w zakresie zdrowia publicznego i ochrony obywateli podczas pandemii. W wymiarze społecznym była symbolem komunitaryzmu, który podkreślał ważność i wartość wspólnot w społecznym życiu człowieka (Frysztański, 2005). W praktyce, ten wspólnotowy charakter działań pracowników pomocy społecznej odzwierciedlony był w formie dodatkowych czynności skupionych wokół wzięcia odpowiedzialności za zorganizowanie i koordynowanie akcją dostarczania żywności osobom przebywającym w kwarantannie niezależnie od ustawowych kryteriów pomocy społecznej. Dla nich chęć pomagania innym łączyła się ze sprawczością, daniem czegoś od siebie, dzieleniem się zasobami materialnymi (typu: maseczki, przyłbice, środki finansowe), bądź niematerialnymi (np. czas, zawodowe kompetencje). Pracownicy sprawnie i szybko odpowiedzieli na zapotrzebowanie związane ze wsparciem psychologicznym wykorzystując do tego formułę porad telefonicznych. Szczególną troską otaczali zdiagnozowane wcześniej środowiska domowe, w których występowała niepełnosprawność, przewlekła choroba, przemoc. A w przypadku osób starszych, samotnych, organizowali gorące posiłki czy niezbędne zakupy, lekarstwa. Gotowość do świadczenia pracy wśród pracowników ośrodków pomocy społecznej widoczna jest w pełnionych przez nich dodatkowych dyżurach, jakie wyznaczyło Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej. Pracownicy włączyli się w liczne działania skupione wokół niesienia pomocy potrzebującym. Dostępne są liczne poradniki, informatory, naukowe publikacje poświęcone metodyce pomagania, profilaktyce wypalenia zawodowego, ochronie przed koronawirusem, oraz materiały prezentujące różne formy wsparcia dla potrzebujących zarówno dla pracowników socjalnych, asystentów rodzin, jak i przedstawicieli innych zawodów pomocowych.

Dodatkowo zostały uruchomione rządowe, samorządowe specjalne serwisy internetowe zamieszczające aktualne zasady i ograniczenia w okresie stanu epidemii. Niektóre serwisy internetowe prowadzone przez środowisko zawodowe pracowników pomocy społecznej koncentrują się na praktycznym wsparciu samych pracowników poprzez porady prawne, psychologiczne, metodyczne, organizacyjne. Sygnalizują one również sytuację zawodową pracowników pomocy społecznej, dementują nieprawdziwe informacje związane z zagrożeniem epidemicznym, prezentują rekomendacje, publikują stanowiska, formułują wytyczne (między innymi portal Polskiej Federacji Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej, portal Regionalnych Ośrodków Pomocy Społecznej, portal OPS.pl – Forum Pomocy Społecznej, portal DPS.pl – Serwis informacyjny Domów Pomocy Społecznej, portale Powiatowych Centrów Pomocy Społecznej). Na uwagę zasługuje innowacyjne rozwiązanie, jakie wprowadził Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu, który udostępnia krótkie filmy z udziałem

różnych specjalistów. Są to porady w postaci wideobloga na kanale Youtube. Skatalogowane są one w formacie pod tytułem „Wideokryzysownik ROPS”. Specjaliści z różnych obszarów pracy socjalnej propagują istotne tematy dające wsparcie, pomoc, informacje, np. przygotowano film o działaniach powiatowych centrów pomocy rodzinie w obliczu COVID-19, można poznać możliwości wsparcia dla osób samotnych po kryzysie psychicznym, dowiedzieć się jak tworzyć kontakty dzieci z rodzicami po ich rozstaniu, gdzie szukać pomocy itp. Asystenci rodziny oraz pracownicy socjalni przekazali powyższe informacje rodzinom z terenu Miasta i Gminy Pleszew, których występuje przemoc.

Do grupy instytucji i służb społecznych, które bezpośrednio angażują się w pomoc osobom dotkniętym przemocą oraz ich rodzinom, możemy zaliczyć: ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy, Policję, Prokuraturę, służbę zdrowia, gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych, Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, a także fundacje i stowarzyszenia, których działania ogniskują się wokół pomocy i wsparcia dorosłych oraz dzieci doświadczających przemocy.

„Nikt w rodzinie nie zasługuje na przemoc. Jest nieprawdą, że bite dziecko staje się bardziej posłuszne, maltretowana żona nie zdradza, a poniewierany mąż bardziej dba o rodzinę. Przemoc upokarza, powoduje cierpienie i nieobliczalne szkody, rodzi nienawiść i pragnienie odwetu, tworzy błędne koło w stosunkach międzyludzkich i wcześniej czy później odbija się negatywnie. Nie ma w tej przemocy nic takiego, co w cywilizowanym świecie przemawiałoby za jej stosowaniem” (Pospiszyl, 1998, s. 5).

Pandemia koronawirusa to sytuacja, która dotyczy nie tylko zdrowia ludzi, ale ma wpływ na wiele procesów życia społeczno – gospodarczego i kulturowego, zmieniła codzienne życie, sposoby organizowania pracy i edukacji. Podejmowane przez władze publiczne działania prewencyjne, dotyczące izolacji – kwarantanny, minimalizujące rozprzestrzenianie się wirusa, spowodowały, iż zmianie uległy również codzienne nawyki i zwyczaje. W czasie pandemii koronawirusa, ograniczony kontakt społeczny oraz możliwości przemieszczania się, a co za tym idzie – bezpośredniej rozmowy i obserwacji – wpłynęły również na sytuację osób i rodzin doświadczających przemocy. Zmieniło się funkcjonowanie instytucji i jednostek pomocy społecznej oferujących wsparcie w tym zakresie. Osoby, które chcą skorzystać z pomocy, mogą skierować się między innymi do ośrodków pomocy społecznej, ośrodków interwencji kryzysowej oraz poradni zdrowia psychicznego. Pokrzywdzeni mogą korzystać również z pomocy Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy Niebieska Linia i Telefonu Zaufania, prowadzonych przez organizacje takie, jak Stowarzyszenie Niebieska Linia, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę – wspierające rodziny w kryzysie. Osoby potrzebujące pomocy mogą skorzystać z bezpośredniego wsparcia w ośrodkach pomocy osobom pokrzywdzonym przestępstwem.

Obecnie realizacja udzielania pomocy podlega ograniczeniom wprowadzonym przez instytucje w zakresie wykonywania obowiązków służbowych w czasie pandemii. Procedura jest realizowana częściowo i ogranicza się do kontaktów telefonicznych lub online. Jako osoby najbardziej pokrzywdzone tym rozwiązaniem wskazuje się najmłodsze dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, które nie są w stanie skorzystać z oferowanych form pomocy bez wsparcia opiekuna. Budzi to ogromne zaniepokojenie terapeutów i psychologów, gdyż to najczęściej właśnie najbliższa osoba, opiekun jest sprawcą przemocy. Niestety, przez brak możliwości

odbywania bezpośrednich spotkań, niemożliwe stało się też efektywne udzielanie pomocy w formie dostosowanej do wieku dziecka, takiej jak: arteterapia czy terapia zabawą. Problemy w przezwycięzeniu, których osoby doznające przemocy szukają pomocy i wsparcia w obecnej sytuacji wskazywane przez pracowników socjalnych oraz asystentów rodziny to najczęściej różnego rodzaju lęki, m.in. lęki o życie i przyszłość, lęk o zdrowie, lęk o byt rodziny, lęki z powodu izolacji, lęk przed sprawcą przemocy. Najmłodszy najczęściej mają trudności w zrozumieniu zadań, komunikacji z nauczycielami, czy za dużą ilością materiału do przerobienia w domu oraz brakiem kontaktów z kolegami. Osoby te szukają wsparcia, czują się samotne i nie potrafią odnaleźć się w nowej rzeczywistości. Często okazuje się, że ofiary przemocy nie znajdują zrozumienia u nikogo poza terapeutą, psychologiem, dlatego szukają kontaktu, chcą porozmawiać, zakomunikować o swoich potrzebach i problemach. Wskazane przez pracowników socjalnych dylematy są zbieżne z informacjami, dostępnymi na stronie Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, która, podsumowując miesiąc marzec na swoim fanpage na Facebooku, wskazuje, że młodzi czują się zaniepokojeni, przytłoczeni ograniczonym kontaktem z rówieśnikami, nagłymi zmianami szkolnymi i izolacją. Brakuje przekazów skierowanych wprost do dzieci i nastolatków, dlatego epidemia stała się częstym tematem rozmów i wiadomości, które odbierają konsultanci Fundacji.

Działania w terenie przez pracowników socjalnych są ograniczone, zajęcia w szkołach odbywają się tylko zdalnie, służby medyczne i pracownicy ochrony zdrowia skupieni są głównie na udzielaniu pomocy ofiarom wirusa – to interwencje policjantów są tymi, które pozwalają na wykrycie występowania przemocy w rodzinie.

Izolacja domowa wpłynęła niekorzystnie na relacje domowników, wiele trudności się zaogniło. Wielu sprawców, którzy przed czasem pandemii funkcjonowali bez stosowania przemocy – do tej przemocy wróciło. Jako przyczynę tego zjawiska pracownicy socjalni oraz asystenci rodziny wskazują także między innymi frustrację sprawców, brak zajęcia, pracy – lęki tworzą tak zwane błędne koło przemocy. Ludzie w izolacji nie mają możliwości pozbywania się swojego napięcia, które rośnie każdego kolejnego dnia w małej przestrzeni. Sprawcy przemocy to z reguły osoby o cechach psychopatycznych, a te nie potrafią rozpoznawać i regulować swoich emocji, więc wykorzystują do tego otoczenie – przez agresję, alkohol czy znęcanie się psychiczne nad osobami z najbliższego otoczenia.

Jako bardzo istotną przyczynę nasilenia się przemocy w domach wskazuje fakt, że sprawcy czują się bezkarni, a ofiary osamotnione w swoim problemie. Sytuację tę potwierdza Rzecznik Praw Obywatelskich, który poinformował o tym, że odbiera wiele sygnałów dotyczących negatywnych konsekwencji izolacji i kwarantanny podczas epidemii. Biuro Rzecznika, działając we współpracy z ekspertkami Fundacji Feminatka, Centrum Praw Kobiet i Niebieskiej Linii IPZ, opracowało „Plan awaryjny” (RPO, 2020). Plan zawiera informacje o tym, jak można uzyskać pomoc w czasie pandemii i został stworzony po to, aby zapewnić ofiarom przemocy, że nie są same i nie zostaną pozostawione bez wsparcia. Plan awaryjny to narzędzie, które wskazuje w co należy się wyposażyć, w przypadku wystąpienia zagrożenia.

Pojęcie wsparcia odnosi się do różnych sytuacji i potrzeb człowieka. Najczęściej określane jest jako działanie jednostki lub określonej grupy społecznej, czy też instytucji na rzecz drugiego człowieka, który znalazł się w sytuacji trudnej i nie jest w stanie samodzielnie przezwyciężyć napotkanych problemów. Na podstawie doświadczenia w okresie od marca do grudnia 2020 r., ilości uruchomionych procedur „Niebieskich Kart” na

terenie Miasta i Gminy Pleszew, odbytych grup roboczych, wypracowano wnioski i jednocześnie zalecenia dla instytucji i osób, które aktywnie funkcjonują w obszarze wsparcia i pomocy dorosłych oraz dzieci doświadczających przemocy w rodzinie w dobie pandemii koronawirusa:

1. Osoby biorące udział w pracach Zespołu Interdyscyplinarnego zwróciły uwagę na kwestię stałej kontroli, nie tylko rodzin obecnie objętych procedurą Niebieskiej Karty, ale i tych, u których już zakończyły się procedury. Nauczyciele i znajomi w czasie izolacji społecznej nie mają możliwości zobaczyć dzieci czy rodziców, co wyklucza wykrycie powrotu do stosowania przemocy w danej rodzinie. Wcześniej, to między innymi nauczyciele mieli obowiązek zgłaszania przypadków krzywdzenia dzieci i młodzieży, a z powodu zamknięcia placówek edukacyjnych mają ograniczone możliwości w tym względzie. Dlatego też zaleca się, aby to służby mundurowe podjęły się kontrolowania sytuacji tych rodzin.
2. W społeczeństwie wciąż brakuje edukacji dotyczącej przemocy w rodzinie. Niezbędne jest przeprowadzenie działań informacyjnych o tym, gdzie dzieci i ich rodziny mogą uzyskać pomoc, przy wykorzystaniu różnych form kontaktu, takich jak: wiadomości sms, maile, portale społecznościowe. Konieczne są także sprawne i szybkie procedury powiadamiania policji o możliwej sytuacji zagrożenia.
3. Osoby, które podejrzewają, że mogą być świadkami aktów przemocy, np. w gronie sąsiedzkim, często nie zgłaszają swoich podejrzeń, ponieważ boją się posądzenia o wtrącanie się w nieswoje sprawy czy też mają obawy, że mogą nadinterpretować konkretną sytuację. Po ilości telefonów do pracowników socjalnych i asystentów można uznać za konieczne uświadomienie ludziom, że informowanie o podejrzeniu stosowania przemocy jest obowiązkiem każdego obywatela. Tak zwana „sąsiedzka pomoc” ma też ogromne znaczenie dla ofiar przemocy, ponieważ one same często nie mają możliwości i odwagi przyznać się do tego, czego doświadczają.
4. Interdyscyplinarność – zaleca się stworzenie instrukcji dotyczącej sposobu organizacji miejsc, w których ofiary mogą otrzymać schronienie. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej współpracuje ze Specjalistycznym Ośrodkiem Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Zdunach. Działania ośrodka skierowane są dla kobiet z dziećmi, które doświadczyły przemocy. Brakuje wytycznych dotyczących tworzenia i działań zespołów interdyscyplinarnych ds. wsparcia rodzin doświadczających przemocy w sytuacji pandemii oraz miejsc dla ofiar - ojców z dziećmi.
5. Brak odpowiednich rozwiązań dla najmłodszych ofiar przemocy – dzieci, które w sytuacji izolacji domowej nie mają możliwości poprosić nikogo o pomoc. Pracownicy socjalni wskazują izolację jako największy problem w przeciwdziałaniu i pomocy rodzinom dotkniętym przemocą. Brak zajęć w szkołach, ograniczenie spotkań do minimum zamyka wszystkich w domach ze swoimi oprawcami. Izolacja wywołuje frustrację, lęki, bezsenność, odsunięcie swoich potrzeb na boczny plan. Ma również niekorzystny wpływ na budowanie zaufania pomiędzy terapeutą/ pracownikiem socjalnym, a ofiarą przemocy.
6. W czasie pandemii możliwości udania się do lekarza rodzinnego po skierowanie są ograniczone i wizyty realizowane są w formie teleporad oraz czatów. Jak pokazują wyniki badań oraz wypowiedzi licznych specjalistów, ofiary przemocy boją się informować o swojej sytuacji, gdy w domu przebywa ich oprawca. W

efekcie osoby, które nigdy wcześniej nie doświadczały przemocy i nie korzystały z pomocy psychologicznej – nie są w stanie uzyskać wsparcia, gdy doświadczają jej pierwszy raz podczas pandemii.

7. Z uwagi na różnorodność problemów występujących w rodzinach ważną kwestią jest także podejmowanie działań prewencyjnych mających zapobiegać zjawiskom przemocy w rodzinie poprzez diagnozę rodziny w celu określenia adekwatnych do potrzeb metod działania, a także dbałość o rzetelną dokumentację zawierającą opis form udzielanej pomocy oraz efektów podjętych działań, które będą stanowiły podstawę do podejmowania kolejnych kroków wspierających osoby i rodziny.
8. Koniecznym jest, aby podejmowanie działań mających na celu wsparcie osób doznających przemocy, szczególnie w aspekcie „zamknięcia” w środowisku rodzinnym, miało charakter zintegrowanych działań poszczególnych służb i instytucji oraz przybrało formę skutecznej, profesjonalnej, kompleksowej i wieloaspektowej pomocy psychologicznej, socjalnej, prawnej i medycznej.

Zagadnienia dotyczące przemocy występującej w rodzinie stanowią jeden z ważnych problemów współczesnego społeczeństwa. Pomimo podejmowanych wielu inicjatyw mających na celu ograniczenie tego zjawiska- problem dalej istnieje i nadal wymaga zarówno szerszego badania odnośnie jego rozmiarów, jak również roli i skuteczności działań prewencyjnych czy wspierających podejmowanych na rzecz ofiar przemocy w rodzinie. Działania pomocowe w obliczu obowiązujących obostrzeń epidemicznych dotyczących kontaktów międzyludzkich są w dużej mierze utrudnione, ponieważ zdecydowana część pracy specjalistów opiera się na bezpośrednim kontakcie między osobami pomagającymi i członkami rodzin, w których dochodzi do przemocy. Jednak należy podkreślić, że pomimo utrudnień, ograniczonych kontaktów, izolacji domowej w dobie koronawirusa niezmienny pozostaje cel podejmowanych działań wspierających przez specjalistów polegający na zapewnieniu bezpieczeństwa, odbudowaniu poczucia własnej wartości oraz gotowości do zmiany u osób doznających przemocy.

5.4. Zasoby instytucjonalne umożliwiające realizację Programu

Miasto i Gmina Pleszew posiada zasoby umożliwiające prowadzenie działań profilaktycznych oraz naprawczych, które należy wykorzystać przy realizacji Programu. Należy do nich działalność Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie oraz działalność Lokalnego Punktu Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w Pleszewie.

Zespół Interdyscyplinarny to grupa przedstawicieli z różnych instytucji, łącząca swoją wiedzę, umiejętności oraz możliwości wynikające z instytucji, którą reprezentują, podejmująca współpracę i działania mające na celu niesienie pomocy osobom krzywdzonym oraz przeciwdziałania zjawisku przemocy na terenie Miasta i Gminy Pleszew. Czynności podejmowane i realizowane przez Zespół Interdyscyplinarny – w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie – obejmuje Procedura "Niebieskie Karty". Ideą Procedury jest nawiązanie współpracy i działanie interdyscyplinarne – w myśl założenia, że przemoc w rodzinie nie jest zagadnieniem prawno – karnym, ale również socjalnym, psychologicznym i społecznym.

Działalność *Lokalnego Punktu Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem* polega na możliwości uzyskania wsparcia w zakresie prawnym, mediacyjnym, pomocy tłumacza migowego, psychoterapii, pomocy

psychologicznej, pomocy psychiatrycznej, pokryciu kosztów świadczeń zdrowotnych, wyrobów medycznych, pokryciu kosztów związanych z kształceniem w szkołach publicznych, pokryciu kosztów związanych z opieką nad dziećmi w żłobkach i klubach dziecięcych, sfinansowaniu szkoleń i kursów, pokryciu kosztów czasowego zakwaterowania lub udzielenia schronienia, sfinansowaniu okresowych opłat do bieżących zobowiązań czynszowych za lokal mieszkalny, dostosowaniu lokalu mieszkalnego lub domu rodzinnego do potrzeb osoby pokrzywdzonej, pokryciu kosztów żywności i bonów żywnościowych, pokryciu kosztów odzieży, bielizny, obuwia, środków czystości, zakupie urządzeń i wyposażenia.

Wnioski o udzielenie pomocy osobie pokrzywdzonej przestępstwem, świadkowi lub osobie najbliższej składa się w poniedziałki i czwartki w godzinach od 15:00 – 18:00 w siedzibie Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pleszewie. W 2019 roku z pomocy punktu skorzystały 94 osoby, a w 2020 roku – 111 osób. Rodzajem przestępstwa, które kwalifikowało do udzielenia pomocy było uszkodzenie ciała, bójka lub pobicie, wypadek komunikacyjny, groźby karalne, zgwałcenie, przemoc w rodzinie, niealimentacja, kradzież, rozbój, uszkodzenie mienia. Całość środków przeznaczanych na udzielenie pomocy pochodzi ze środków z Funduszu Sprawiedliwości

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie realizowany będzie we współpracy z instytucjami i organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami, które zajmują się kwestiami przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W celu prawnego i skutecznego przeciwdziałania przemocy w rodzinie konieczna jest partnerska współpraca między instytucjami nadzorującymi i realizującymi zadania w tym zakresie.

Przy realizacji Programu współpracować będą m.in. następujące podmioty:

- Zespół Interdyscyplinarny w Pleszewie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pleszewie,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pleszewie,
- Komenda Powiatowa Policji w Pleszewie,
- Prokuratura Rejonowa w Pleszewie,
- Sąd Rejonowy w Pleszewie,
- Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Pleszewie,
- placówki służby zdrowia,
- placówki oświatowe,
- organizacje pozarządowe działające na rzecz dziecka i rodziny.

VI. Analiza SWOT

W celu realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie, ważna jest analiza możliwości Miasta i Gminy Pleszew, pod względem jej mocnych i

słabych stron, szans oraz zagrożeń, które będą wpływać na efekt końcowy programu. Na podstawie powyżej zamieszczonych informacji zawartych w diagnozie oraz jej zasobów, możliwe jest wyróżnienie najważniejszych obszarów problemowych i skonstruowanie analizy otoczenia zewnętrznego i wewnętrznego, jak również głównych obszarów problemowych metodą SWOT.

Analiza pozwala określić mocne i słabe strony Miasta i Gminy Pleszew jako czynniki wewnętrzne, czyli te, na które sama Gmina ma wpływ oraz szanse i zagrożenia jako czynniki zewnętrzne, czyli te, na które Gmina nie ma wpływu i które są uzależnione od otoczenia.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> – dobra współpraca Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pleszewie z placówkami oświatowymi z terenu Miasta i Gminy Pleszew, – współpraca z rodzicami – rodzice wykazują wobec swoich dzieci postawę wychowawczą kształtującą się pomiędzy kochającą swobodną a kochającą kontrolną, – mieszkańcy Miasta i Gminy Pleszew przyjmują tradycyjny model rodziny oparty na związku małżeńskim, co wpływa korzystnie na rozwój i wychowanie dzieci i młodzieży, dając im poczucie bezpieczeństwa i przynależności, – wzrost zaangażowania Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pleszewie w sprawy rodzin z problemem przemocy – 2 stanowiska pracy asystentów rodziny, – realizacja programów „Porozumieć się bez przemocy”, „ARS – czyli jak dbać o miłość”, – działalność Lokalnego Punktu Pomocy dla Osób Pokrzywdzonym Przesłaniem. 	<ul style="list-style-type: none"> – brak zaufania dzieci i młodzieży do osób instytucjonalnie powołanych do wspierania ich w sytuacji trudnych i kryzysowych, świadczy to o braku konsekwencji w podejmowanych działaniach interwencyjnych oraz naprawczych, przez osoby do tego zobowiązane w związku z pełnioną przez siebie funkcją, – brak świadomości mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew na temat możliwości uzyskania pomocy od instytucji zaufania publicznego, w zakresie uzależnień i doznawanej przemocy w rodzinie, – niski poziom świadomości mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew dotyczącej przedmiotu przemocy jej symptomów oraz sposobów radzenia sobie z nią, – brak wiary członków rodzin z problemem alkoholowym oraz doznających przemocy, w skuteczność ujawnienia problemu przed Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Zespołem Interdyscyplinarnym w Pleszewie, – brak zatrudnionego psychologa w placówkach oświatowych oraz w Miejsko – Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej, – ograniczony dostęp do placówek terapeutycznych, – ograniczenie działań ze względu na pandemię COVID-19.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> – wsparcie rodziny w środowisku, – zwiększająca się świadomość społeczeństwa dotycząca przemocy w rodzinie oraz możliwości skutecznego przeciwdziałania przemocy, – edukowanie członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie w zakresie przeciwdziałania przemocy, – promowanie pozytywnych wzorców poprzez uczestnictwo w kampaniach społecznych, – realizacja programów profilaktycznych w placówkach oświatowych, – systematyczne szkolenia z panelem warsztatowo – dyskusyjnym, – superwizja dla pracowników Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Pleszewie i członków Zespołu Interdyscyplinarnego, – rosnące kompetencje wszystkich pracowników służb i instytucji zaangażowanych w pomaganie rodzinom dotkniętym przemocą domową, – możliwość pozyskania środków finansowych na realizację programów pomocowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – niedostateczny dostęp do informacji na temat przemocy w rodzinie, – cicha akceptacja przemocy (interpretowanie, że przemoc to tylko przemoc fizyczna), – zmiana przepisów prawnych, – brak stałego źródła finansowania działań Zespołu Interdyscyplinarnego, – wykorzystywanie procedury „Niebieskich Karty” jako narzędzie do spraw rozwodowych, – nieprecyzyjne rozwiązania prawne w stosunku do osób doświadczających przemocy, – zastraszanie ofiary, – zmiana przepisów wywołanych koronawirusem i zmiana sposobów spotkań z osobistych na telefoniczne, – słabnące więzi rodzinne, – uzależnienia, zaburzenia osobowości, – nieumiejętność gospodarowania wolnym czasem, – wypalenie zawodowe pracowników, – zatracenie wartości rodzinnych.

VII. Cele i działania Programu

Przeprowadzona analiza danych dotyczących przemocy w rodzinach na terenie Miasta i Gminy Pleszew pozwoliła sformułować cele, których efektem będzie zminimalizowanie lub zlikwidowanie zjawiska przemocy wśród mieszkańców. Dane statystyczne pokazały, że problemy mieszkańców związane z przemocą nie występują samodzielnie. Zachodzi między nimi związek przyczynowo – skutkowy, który należy wyeliminować. Realizacja celów powinna być długotrwała i systematyczna.

Program zgodny jest z założeniami i celami Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2021.

7.1. Cel 1: Tworzenie systemu interwencyjnego i wsparcia członków rodziny doznających przemocy od osób bliskich

Tworzenie systemu interwencyjnego oraz wsparcia członków rodziny doznających przemocy od osób bliskich, rozwijanie wrażliwości społecznej, której celem jest identyfikacja przejawów przemocy w rodzinie oraz sposobów pomocy jej ofiarom, podniesienie umiejętności w zakresie umiejętności interpersonalnych. Odbiorcami tego celu są wszyscy mieszkańcy Miasta i Gminy Pleszew, instytucje pomocowe, służba zdrowia, placówki oświatowe, organy ścigania.

DZIAŁANIA	REALIZATORZY	WSKAŹNIKI
Aby system reagowania na zjawisko przemocy w rodzinie był spójny, konieczne jest posiadanie przez wszystkich członków systemu pomocowego wiedzy w zakresie podjęcia procedury interwencyjnej. Dlatego też instytucje pomocowe, służba zdrowia, placówki oświatowe oraz organy ścigania, zostaną przeszkolone w zakresie: rozpoznawania symptomów przemocy: fizycznej, psychicznej, ekonomicznej, seksualnej, tworzenia systemu reagowania w sytuacjach rozpoznania symptomów przemocy w rodzinie. W oparciu o zasoby personalne oraz lokalowe zostanie stworzona procedura interwencyjna, z którą zostaną zapoznani wszyscy członkowie systemu interwencyjnego.	<ul style="list-style-type: none"> – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie, – Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, – placówki oświatowe, – służba zdrowia, – organy ścigania, – członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie 	Procedura interwencyjna: liczba szkoleń oraz osób biorących w nich udział

7.2. Cel 2: Rozwijanie wrażliwości społecznej, której celem jest identyfikacja przejawów przemocy w rodzinie oraz sposobów pomocy jej ofiarom

Wykorzystanie zasobów pomocowych, służby zdrowia oraz placówek oświatowych Miasta i Gminy Pleszew w celu objęcia rodzin dysfunkcyjnych wsparciem psychologicznym, prawnym oraz zdrowotnym. Odbiorcami tego celu są rodziny, w których występują problemy, które mogą generować przemoc w rodzinie.

DZIAŁANIA	REALIZATORZY	WSKAŹNIKI
<p>W powszechnej świadomości społecznej, pokutuje wiele fałszywych opinii dotyczących prywatności spraw rodziny oraz istoty samej przemocy. Zdaniem wielu ingerowanie w sprawy rodziny jest naruszeniem jej prywatności. Ponadto w powszechnej świadomości funkcjonuje przekonanie, że niektóre formy przemocy są dopuszczalne, a niektóre jak np. przemoc psychiczna mniej szkodliwe. Aby uwrażliwić społeczność Miasta i Gminy Pleszew, na przejawy przemocy w rodzinie, zostaną rozpowszechnione broszury, plakaty oraz ulotki. Jedną z form będą artykuły zamieszczane w lokalnej prasie. Będą one opisywały w zbeletryzowany sposób zdarzenia, których przedmiotem będzie przemoc w rodzinie oraz konstruktywny zgodny z prawem sposób, w jaki jego bohaterowie poradzili sobie z trudną dla siebie sytuacją. W placówkach oświatowych w programach profilaktycznych zostaną uwzględnione działania oraz programy profilaktyczne, których celem będzie podniesienie umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej oraz radzenia sobie ze stresem. Wychowawcy, pedagodzy szkolni zaproponują rodzicom podczas zebrań szkolnych konsultacje dla osób doznających przemocy</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie, – Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, – placówki oświatowe, – członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego w Pleszewie 	<ul style="list-style-type: none"> – ilość szkoleń, – ilość prelekcji, – ilość ulotek, broszur, liczba osób biorących udział w szkoleniach

7. 3. Cel 3: Wykorzystanie zasobów pomocowych służby zdrowia i instytucji oświatowych Miasta i Gminy Pleszew w celu objęcia rodzin dysfunkcyjnych wsparciem psychologicznym i prawnym

Podejmowanie działań interwencyjnych oraz naprawczych w sytuacji wystąpienia zjawiska przemocy w rodzinie. Odbiorcami tego celu są rodziny dotknięte przemocą w rodzinie, osoby doznające przemocy ze strony sprawcy.

DZIAŁANIA	REALIZATORZY	WSKAŹNIKI
<p>Rodzina, która przeżywa kryzys, jest szczególnie narażona na zachowania przemocowe. Może on mieć różne źródła, dlatego też podjęte przez Miasto i Gminę Pleszew działania będą wielokierunkowe, a rodzina oraz jej członkowie zostaną objęci wsparciem w sposób kompleksowy. Ponadto osobom, których problemy z radzeniem sobie z trudnymi emocjami wynikają z zaburzeń psychicznych, zostanie przekazany narzędziownik opracowany przez zespół z Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Poznaniu. Informacja o możliwościach uzyskania wsparcia terapeutycznego w sytuacjach trudnych, zostanie upowszechniona poprzez plakaty, broszury, ulotki oraz artykuły zamieszczone w prasie lokalnej. Istotnym powodem, który jest przyczyną przemocy w rodzinie są nierozwiązane sytuacje konfliktowe pomiędzy jej członkami. Dlatego też Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie, umożliwi korzystanie z mediacji rodzinnych. Ponadto na terenie Ośrodka, będą kontynuowane działania związane z poradami prawnymi dla mieszkańców Miasta i Gminy w Pleszewie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, – placówki oświatowe, – Lokalny Punkt Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przestępstwem w Pleszewie 	<ul style="list-style-type: none"> – liczba osób korzystających z konsultacji oraz różnych form wsparcia, – ilość ulotek, broszur, plakatów, artykułów zamieszczonych w lokalnej prasie

VIII. Adresaci Programu

Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie kierowany jest do:

- 1) rodzin i osób bezpośrednio dotkniętych zjawiskiem przemocy: doświadczających przemocy, stosujących przemoc, jak również świadków przemocy,
- 2) ogółu mieszkańców Miasta i Gminy Pleszew, w tym grup, rodzin, i osób zagrożonych zjawiskiem przemocy,
- 3) przedstawicieli instytucji i służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy.

Działania określone w Programie realizowane są przez Zespół Interdyscyplinarny oraz podmioty, o których mowa w art. 9a ust 3 i 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, tj. przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych, prokuratorów oraz innych podmiotów, nie wymienionych wyżej, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

IX. Oczekiwane efekty Programu

Przewidywane rezultaty Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie to:

- 1) wzmocnienie i upowszechnienie działań profilaktycznych,
- 2) zwiększenie świadomości społecznej w obszarze przemocy w rodzinie,
- 3) podwyższenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przemocy,
- 4) zwiększenie dostępności pomocy osób doznających przemocy i stosujących przemoc,
- 5) zwiększenie poczucia bezpieczeństwa członków rodzin doświadczających przemocy.

X. Monitoring i sprawozdawczość

Monitoring będzie odbywać się w oparciu o sprawozdawczość z realizacji Programu składaną przez podmioty zaangażowane w jego realizację. Instytucje odpowiedzialne za realizację zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2021 – 2025, będą przekazywały zgromadzone przez siebie informacje Przewodniczącemu Zespołu Interdyscyplinarnego. Będzie on corocznie dokonywał analizy danych i na ich podstawie dokonywać korekty podejmowanych działań. Sprawozdanie będzie składane Przewodniczącemu Zespołu Interdyscyplinarnego w terminie do 15 stycznia danego roku, następnie Przewodniczący Zespołu do dnia 31 stycznia danego roku przedkłada sprawozdanie z realizacji Programu Radzie Miejskiej w Pleszewie.

XI. Finansowanie Programu

Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie finansowany ze środków własnych Miasta i Gminy Pleszew, dotacji budżetowych oraz środków pozabudżetowych pozyskanych ze źródeł zewnętrznych.

